

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.046 van 4 mei 1999
in de zaak A. 49.650/XII-1737.**

In zake : Armand CHRISTOPHE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT (UG).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Armand CHRISTOPHE op 24 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 juni 1992 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, waarbij hij met ingang van 1 oktober 1991 als voltijds docent in de faculteit van de geneeskunde gerangschikt wordt en van de beslissing van 29 september 1992 van dezelfde Raad houdende bevestiging van de eerstgenoemde beslissing, in de mate dat die beslissingen de impliciete weigering inhouden hem te rangschikken als voltijds hoofddocent in de betrokken faculteit;

Gelet op het arrest nr. 41.978 van 16 februari 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. LIEBAUT, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. De bestreden beslissingen zijn genomen met toepassing van artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : het universiteitsdecreet).

Dat decreet doet het onderscheid tussen de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel en de leden van het onderwijzend personeel verdwijnen. Beide categorieën worden in één academisch corps

geïntegreerd : het zelfstandig academisch personeel (ZAP). Bij dat personeel bestaan vier graden, docent, hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar (art. 64 van het decreet).

Krachtens artikel 181, eerste lid, van het decreet dient het universiteitsbestuur te beslissen over het al dan niet rangschikken van elk lid van het vast-benoemd wetenschappelijk personeel in één van de voormelde graden, zulks op grond van de door hem voorafgaandelijk vast te leggen criteria.

1.1.2. Bedoelde criteria heeft voor de Universiteit GENT (UG) de raad van bestuur op 19 december 1991 vastgelegd.

Zo heeft hij als derde criterium vastgelegd dat faculteitsgeaggregeerden en werkleiders hun kandidatuur kunnen stellen om te worden gerangschikt als docent of hoofddocent. Hij heeft daaraan toegevoegd dat de raad van bestuur beslist op basis van een gemotiveerd advies van de betrokken faculteit of het gelijkgesteld orgaan en in functie van de budgetttaire mogelijkheden.

Als zesde criterium heeft de raad van bestuur vastgelegd dat bij hun advies de faculteiten, de gelijkgestelde organen of de commissie ad hoc rekening houden met de door de raad van bestuur goedgekeurde voorwaarden voor de benoeming of de aanstelling van het zelfstandig academisch personeel.

1.1.3. In artikel 7 van het besluit houdende die benoemingsvoorwaarden is vastgesteld wat volgt :

"Artikel 7. Elke bevordering en eerste benoeming of aanstelling moet worden voorafgegaan door een onderzoek naar de bekwaamheden van de kandidaat en hun geschiktheid om bij te dragen tot wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. De mogelijkheid om ook door wetenschappelijke dienstverlening bij te dragen tot het image en de bloei van de Universiteit Gent strekt daarbij tot aanbeveling ...".

Artikel 10 van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"Artikel 10. Per graad dient aan volgende specifieke voorwaarden te worden voldaan :

1. Docent.

Wetenschappelijk onderzoek.

Elke kandidaat-docent dient met zijn of haar doctoraatsproefschrift te hebben aangetoond een veelbelovend onderzoeker te zijn. Dit dient te worden gestaafd door recente publikaties in wetenschappelijke tijdschriften die een ruime verspreiding kennen en die een beroep doen op deskundigen voor de beoordeling van de ingezonden manuscripten. Bijdragen op nationale en internationale conferenties strekken daarbij tot aanbeveling.

Onderwijs.

Kandidaten dienen hun onderwijskundige bekwaamheid aan te tonen door het voorleggen aan de beoordelingscommissie van een onderwijsdossier dat twee componenten omvat :

1. De vermelding van voorafgaande onderwijservaring en/of vroegere initiatieven die tot bekwaamheid ter zake kunnen bijdragen (bv. docententraining)

2. De uitwerking van een persoonlijk voorstel van planning van het onderwijs in het betrokken vakgebied.

De inhoudelijke planning kan getoetst worden aan criteria als : relevantie in termen van overzicht over de fundamenteën van het vakgebied, actualiteitsgehalte, waarde voor het oplossen van problemen, enz.

De onderwijskundige planning dient te beantwoorden aan criteria inzake relevantie van de leerdoelen, efficiëntie van de werkvormen (bv. actieve oefeningen, zelfstudie enz.) en het studiemateriaal (syllabus, individueel studiemateriaal enz.) en de geldigheid en betrouwbaarheid van de evaluatie (frekwentie, voorziene feedback, enz.)

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.

In geval van twijfel aan de onderwijskundige bekwaamheid van de kandidaat kan de selectiecommissie de bespreking van het dossier met de kandidaat aanvullen met de organisatie van één of enkele proeflessen.

2. Hoofddocent.

Wetenschappelijk onderzoek.

De kandidaat-hoofddocenten dienen, meer nog dan de kandidaat-docenten, aan te tonen actief te zijn op hoog wetenschappelijk niveau. Betrokkenheid bij het wetenschappelijk gebeuren als deskundige, lid van redactieraden, wetenschappelijke commissies e.a. strekt daarbij tot aanbeveling.

Behalve op grond van eigen onderzoek, dienen de kandidaten zich ook verdienstelijk te hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk.

Onderwijs.

Voor benoeming of aanstelling tot hoofddocent geldt eveneens de verdediging van een onderwijsdossier (cf. docent) met dien verstande dat de kandidaten in geval van bevordering dienen aan te tonen in welke mate zij hun vroegere plannen ter zake hebben gerealiseerd.

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.
..."

1.2.1. Verzoeker is sinds 1979 faculteitsgeaggregeerde aan de UG en behoort aldus tot het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van die instelling.

1.2.2. Met een schrijven van 9 januari 1992 nodigt de rector de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van de UG die ten laste van de werkingsuitkeringen bezoldigd zijn, uit hun kandidatuur in te dienen voor rangschikking in een graad van het ZAP.

1.2.3. Bij brief van 25 januari 1992 doet verzoeker een aanvraag voor rangschikking als hoofddocent.

1.2.4. Op 21 mei 1992 adviseert de binnen de faculteit van de geneeskunde opgerichte commissie ter beoordeling van de kandidaturen voor rangschikking van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in het ZAP-kader unaniem verzoeker in dat kader op te nemen, maar dan, met 8 stemmen en twee onthoudingen, alleen als docent, niet als hoofddocent.

Als individuele motivatie wordt hierbij opgegeven :

"De Heer CHRISTOPHE, geaggregeerde voor het Hoger Onderwijs, doet wetenschappelijk werk in het domein van de lipiden, dit o.a. in samenwerking met andere diensten en heeft daarmee meerdere wetenschappelijke prijzen behaald.

Gezien deze activiteiten, stelt de commissie voor de heer CHRISTOPHE in het ZAP-kader te rangschikken als docent".

1.2.5. Op 2 juni 1992 adviseert de raad van de faculteit verzoeker op te nemen in het ZAP-kader (46 voor, 1 tegen en 2 onthoudingen). De aanvraag van verzoeker hem als hoofddocent te rangschikken adviseert de raad echter negatief (0 voor, 37 tegen en 13 onthoudingen). Voor de motivering sluit zij zich aan bij de motivering van de commissie.

1.2.6. Bij brief van 18 juni 1992 tekent verzoeker bij de rector bezwaar aan tegen het voorstel van de faculteit hem als docent en niet als hoofddocent te rangschikken.

1.2.7. Op 25 juni 1992 beslist de raad van bestuur van de UG "Na onderzoek en bespreking van de dossiers van de betrokken sollicitanten en van de over hen uitgebrachte adviezen" en na stemming (waarbij 19 voor rangschikking als docent en 6 voor hoofddocent) verzoeker met ingang van 1 oktober 1991 te rangschikken als voltijds docent in de faculteit van de geneeskunde.

1.2.8. Met een brief van 30 juni 1992 deelt de rector verzoeker de vorenstaande beslissing mede, met vermelding van de mogelijkheid om hierover gehoord te worden door een speciaal daartoe door de raad van bestuur ingestelde commissie.

1.2.9. Bij brief van 12 juli 1992 tekent verzoeker bij de rector een gemotiveerd bezwaar aan tegen de beslissing van de raad van bestuur hem niet als hoofddocent te rangschikken.

1.2.10. Met een brief van 20 augustus 1992 nodigt de vice-rector verzoeker uit op 7 september 1992 te verschijnen voor de hoorcommissie belast met het onderzoek van de bezwaren in verband met de rangschikkingen in het ZAP-kader. Tevens vraagt hij verzoeker de nieuwe

elementen neer te schrijven waarop hij zich beroept om niet akkoord te gaan met de genomen beslissing.

1.2.11. Op 29 augustus 1992 zendt verzoeker de vice-rector aanvullende elementen die zijn bezwaar tegen zijn niet-klassering als hoofddocent moeten ondersteunen.

1.2.12. Op 7 september 1992 is de hoorcommissie over verzoeker van oordeel "dat de betrokkene, die vooral op zijn wetenschappelijk onderzoek moet kunnen bogen, weinig (12) publikaties kan voorleggen in tijdschriften die opgenomen zijn in de Citation Index, dit spijts een wetenschappelijke loopbaan van 25 jaar".

1.2.13. Op 29 september 1992 besluit de raad van bestuur na stemming (waarbij 21 voor rangschikking als docent, 0 voor rangschikking als hoofddocent en 1 onthouding) zijn gemotiveerd besluit van 25 juni 1992 tot rangschikking van verzoeker als docent te bevestigen.

2. Overwegende dat als tweede onderdeel van zijn tweede middel verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht;

Overwegende dat in zijn betoog volgende argumenten onderscheiden kunnen worden :

1) in het vast benoemd wetenschappelijk personeel is de door verzoeker voorheen beklede graad van faculteitsgeaggregeerde de hoogste graad; nergens wordt duidelijk gemaakt waarom sommige houders van deze graad niet gerangschikt worden als hoofddocent, alleen gerangschikt worden als docent en aldus gelijkgesteld worden met de houders van lagere graden van het wetenschappelijk personeel, te weten werkleiders en eerstaanwezend assistenten;

2) voor het al dan niet rangschikken der faculteitsgeaggregeerden als hoofddocent, werd gesteund op "een op geen enkel criterium gesteund onderzoek van de curricula van de kandidaten en "op hun functie in de dienst, met nadruk op hun capaciteit tot leidinggeven en tot nemen van verantwoordelijkheden bij belangrijke taken"; "Wat met deze vage -nooit vooraf vastgelegde noch omschreven- maatstaven van beoordeling verder werd aangevangen is en blijft voor verzoeker een raadsel. In ieder geval kan dit uit de getroffen individuele beslissing helemaal niet worden afgeleid";

3) Tegen verzoeker werd ingebracht dat hij "slechts" 12 publicaties had; maar bijvoorbeeld collega Myriam VAN MOFFAERT had slechts 10 A-publicaties op haar naam staan en zij werd probleemloos tot hoofddocent gerangschikt;

4) In haar conclusie stelt de hoorcommissie dat verzoeker "die vooral op zijn wetenschappelijk onderzoek moet kunnen bogen, weinig (12) publicaties kan voorleggen ..."; "deze motivering, die niet antwoordt op de door verzoeker bij de commissie geuite bezwaren die nochtans in het verslag staan geacteerd, staat in schril contrast tot bvb. de tot hoofddocent gerangschikte mevr. VAN MOFFAERT, die slechts 10 publicaties op haar naam heeft staan";

Overwegende dat verzoeker zijn betoog als volgt afsluit :

"Alles houdt immers verband met de vraag te weten welke criteria uiteindelijk de doorslag hebben gegeven bij het uitbrengen van het advies en het uiteindelijk treffen van de beslissing : nu eens wordt het aantal publicaties vermeld -met uitsluiting van alle andere mogelijke waarderingsmaatstaven- en dan weer totaal andere criteria.";

2.1. Overwegende dat blijkens de in 1.1.2. gereproduceerde tekst de raad van bestuur de mogelijkheid heeft gecreëerd dat faculteitsgeaggregeerden alleen

als docent en dus niet als hoofddocent gerangschikt zouden worden; dat voorzover verzoeker met zijn eerste argument wil aanklagen dat zij alzo met werkleiders en assistenten gelijkgesteld kunnen worden, hij dus kritiek uitoefent op de beslissing van de raad van bestuur zonder, in het kader van het besproken onderdeel van het tweede middel, aan te duiden waarom naar zijn oordeel die beslissing onwettig is;

Overwegende dat het wel zo is dat wanneer de verwerende partij aan een faculteitsgeaggregeerde slechts de hoedanigheid van docent verleent, zij daarvoor rechtsgeldige motieven naar voren moet brengen; dat de vraag of te dezen de verwerende partij aan die verplichting heeft voldaan, ter sprake komt bij verdere argumenten van verzoeker;

2.2. Overwegende dat niet valt in te zien hoe bij beslissingen als de bestreden en aan de verwerende partij verweten zou kunnen worden dat zij acht heeft geslagen op het curriculum van de betrokkenen; dat zij daarbij vanzelfsprekend criteria moet hanteren, maar dat verzoeker niet doet zien hoe daarvoor geen vrede genomen kan worden met die criteria welke, naar in 1.1.2. en 1.1.3. is gezien, zijn vastgesteld voor de hele rangschikkingsoperatie; dat "capaciteit tot leidinggeven en tot nemen van verantwoordelijkheden bij belangrijke taken" beoordelingselementen zijn die ingepast kunnen worden in bedoelde criteria nu, blijkens het in 1.1.3. aangehaalde artikel 10, van de kandidaat-hoofddocent wordt verwacht dat hij meer nog dan de kandidaat-docent aantoont dat hij actief is op hoog wetenschappelijk niveau, en hij, wat van de kandidaat-docent niet wordt verlangd, zich verdienstelijk moet hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk;

Overwegende dat, net zoals bij de beoordeling van verzoekers eerste argument, de Raad moet

vaststellen dat met zijn tweede argument wel de vraag open blijft of de verwerende partij rechtsgeldige motieven heeft aangevoerd om verzoeker slechts als docent te rangschikken;

2.3. Overwegende dat waar verzoeker zijn beoordeling vergelijkt met die van Myriam VAN MOFFAERT, hij over diverse elementen heenstapt : ten eerste hij heeft wel 12 publicaties op zijn naam staan en Myriam VAN MOFFAERT slechts 10, maar de verwerende partij blijkt aan het aantal recente publicaties, die sinds 1987, een eigen waarde te hebben gehecht en sinds dat jaar heeft verzoeker er maar 3 en VAN MOFFAERT 6; bovendien heeft, naar in 1.2.12. is gezien, de verwerende partij, om te stellen dat hij weinig publicaties heeft, opgemerkt dat hij een wetenschappelijke loopbaan van 25 jaar achter zich heeft en volgens de gegevens van het administratief dossier is hij inderdaad aan de UG verbonden sinds 1963; welnu, VAN MOFFAERT is dat pas sinds 1974; ten tweede, naar in 1.2.12. is gezien, gaat de verwerende partij ervan uit dat verzoeker het vooral van zijn wetenschappelijk onderzoek moet hebben terwijl zij voor VAN MOFFAERT ook wijst op haar belangrijke activiteiten op het gebied van onderwijs en dienstverlening;

Overwegende dat met alleen maar aan te tonen dat hij meer publicaties heeft dan VAN MOFFAERT verzoeker dus zijn derde argument onvoldoende onderbouwt;

2.4. Overwegende dat in zoverre verzoeker ter ondersteuning van zijn vierde argument wijst op het "schril contrast" met de beoordeling van Myriam VAN MOFFAERT, verwezen wordt naar het in 2.3. overwogene;

Overwegende dat in de uiteenzetting van zijn vierde argument verzoeker melding maakt van zijn ten

overstaan van de hoorcommissie geuite bezwaren "die nochtans in het verslag staan geacteerd"; dat hij de weergave van zijn bezwaren in dat verslag niet bekritiseert; dat die weergave als volgt luidt :

"Betrokkene brengt de volgende elementen aan waarom hij bezwaar heeft tegen zijn niet-rangschikking als hoofddocent;

- hij meent op een andere wijze te zijn beoordeeld dan de faculteitsgeaggregeerden uit andere faculteiten;
- hij meent dat zijn curriculum voldoet aan de criteria om als hoofddocent te worden gerangschikt en verwijst daarvoor naar zijn bezwaarschrift van 12 juli 1992 : docententraining gevolgd, wetenschappelijke prijzen behaald, meer gepubliceerd dan door de faculteit in aanmerking genomen, dienstverlening, referenties ...

Voorts wijst hij erop dat :

- voedingsonderzoek bij patiënten van lange adem is;
- hij vijf jaar met een bijzondere opdracht verbleef in de USA.";

Overwegende dat verzoekers eerste bezwaar veeleer past bij zijn derde annulatiemiddel, schending van de gelijkheidsregel, waar hij het overigens herhaalt;

Overwegende dat het volgen van docententraining zo te zien uitgespeeld kan worden als argument ten voordele van een docentschap, maar dan ook voor niet meer dan dat, met name voor een hoofddocentschap; dat naar in 1.2.4. is gezien, van meet af aan voor de beoordeling van verzoeker zijn wetenschappelijke prijzen niet over het hoofd werden gezien, dat ze weliswaar voor niet meer in aanmerking werden genomen dan voor zijn rangschikking als docent, maar dat verzoeker niet duidelijk maakt dat ze tot meer hadden moeten leiden, tot een rangschikking als hoofddocent;

Overwegende dat waar verzoeker stelt dat hij meer heeft gepubliceerd dan door de faculteit in aanmerking is genomen -meer dan 100 publicaties, daar blijkt

hij zich op te beroepen- hij onvermeld laat dat op 2 juni 1992 de faculteitsraad besloten had alleen de publicaties opgenomen in de Source Index van de Citation Index in aanmerking te nemen; dat hij niet aantoont dat deze beperking onwettig is;

Overwegende dat blijkens de in 1.1.3. gereproduceerde teksten dienstverlening maar als bijkomstig wordt beschouwd voor de verdiensten op het gebied van onderwijs en wetenschappelijk onderzoek;

Overwegende dat verzoeker niet duidelijk maakt hoe volgens hem zijn referenties tot een hoofddocentschap in plaats van tot een docentschap hadden moeten leiden;

Overwegende dat als voedingsonderzoek bij patiënten een werk van lange adem is, het in de rede ligt aan te nemen dat het ook maar na verloop van een lange tijdspanne decisief kan zijn voor de keuze tussen een docentschap en een hoofddocentschap;

Overwegende dat verzoeker niet aantoont hoe zijn verblijf van 5 jaar met een bijzondere opdracht in de U.S.A. op zich een argument kan zijn om hem als hoofddocent liever dan als docent te rangschikken;

2.5. Overwegende dat met betrekking tot verzoekers algemeen besluit ter staving van het besproken middel, het volgende bedacht dient te worden : blijkens de in 1.1.2. en 1.1.3. weergegeven criteria moesten de kandidaten voor rangschikking verdiensten op het terrein van het wetenschappelijk onderzoek en het onderwijs kunnen doen gelden; blijkens de in 1.2.4. en 1.2.12. weergegeven citaten werden ten aanzien van verzoeker in wezen aan het element "wetenschappelijk onderzoek" ontleende criteria gehanteerd; met verzoeker kan dus niet worden meegegaan waar hij het onduidelijk acht

"welke criteria uiteindelijk de doorslag hebben gegeven";

2.6. Overwegende dat de algemene conclusie over het tweede onderdeel van het tweede annulatiemiddel moet zijn dat verzoeker niet heeft doen blijken dat de verwerende partij voor haar ter uitoefening van een discretionaire bevoegdheid genomen beslissing geen rechtsgeldige motieven had;

3.1. Overwegende dat aangaande het verslag van het lid van het auditoraat artikel 24, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als volgt luidt :

"In voorkomend geval kan het verslag zich beperken tot het middel van niet-ontvankelijkheid of tot het middel ten gronde dat de oplossing van het geschil mogelijk maakt. In dat geval doet de afdeling administratie bij wege van arrest uitspraak over de conclusies van het verslag.";

3.2. Overwegende dat in de onderhavige zaak het bevoegde lid van het auditoraat onder verwijzing naar evengenoemde wetsbepaling zich beperkt heeft tot het gegrond bevinden van het tweede onderdeel van het tweede middel van verzoeker; dat uit het in 2.6. overwogene volgt dat de kamer die conclusie niet kan onderschrijven,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het bevoegde lid van het Auditoraat wordt ermede belast het onderzoek van de annulatiemiddelen af te doen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.